

(Rastislav Bruzda) Je to výčitka, poučenie i varovanie. Stretávajú sa tu dva názorové svety. Starozákonné a novozákonné zmýšľanie. Oba svety sa môžu poučiť a zjednotiť. To všetko prostredníctvom úžasnej Božej schopnosti byť milosrdným. Boh nám predstavuje svoje milosrdenstvo, v ktorom ukazuje svoju trpezlivosť ako protiklad našej unáhlenosti a nedočkavosti. Ukazuje nám svoju nekonečnú spravodlivosť ako protiklad tej našej „spravodlivosti“, ktorú si chce každý uplatňovať podľa svojich predstáv, často za každú cenu.

Boh nás stvoril ako správcov vinice, ktorou je náš život, duša. Ako k správcom aj k nám posielal svojich poslov oznamujúc nám svoju vôľu, pripomínajúc nám, že sme jeho stvorenie. Posielal nám svojho Syna v podobe Božieho Slova. Môžeme povedať, že sme ešte nikdy žiadneho posla, žiadne slovo oznamujúce nám Otcovu vôľu nevyhodili, nevyhnali, nezabili v sebe? Pripojme sa k Božej добрote, zvolíme si Božiu spravodlivosť a jeho milosrdenstvo, aby sme si počínali múdrejšie ako tí z podobenstva.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)